

λεξικοῦ τοῦ Ἀνθ. Γαζή, καὶ δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ Ἑλληνικὴ ἐξ ὀλοκλήρου μεταμόρφωσης τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ Μοιρασγέδης (= μοιρασιοφάγος, κληροφάγος,) ὡς τοῦτο ἤξεύρω παρὰ τοῦ πατρός μου ἀκούσας πολλάκις προφερόμενον.

μοιρογνωμόνιον, τό. Φοῖβ. 1 Ὀκτ. 94.
μοιροδοξία, ἡ. Α. Καραγιάν. 72. — Π. Β. Κ. — Χαρ. Ἄννιν. — Ἐφ. συζητήσ. 13 Αὐγ. 94.

μοιροδόξος, 2. Π. Β. Κ. — Ἄκρ. 8 Ὀκτ. 95.

μοιροκλωστος, 2. Ἄρ. Ι. Προβελ. 72.
μοιροκρατία, ἡ. Ν. Κοντ. λ. 89.

μοιροκρισία, ἡ. Δ. Γουζ. 07.
μοιρολάτριά, οἱ. Παλιγ. 20 Δεκ. 86. — «Ἐφ.» 4 Μαρτ. 90. — Ἄκρ. 5 Μαΐου 95. — μοιρολάτρις, ἡ. «Ἐφ.» 16 Ἰουν. 92.

μοιρολατρεία, ἡ. fatalisme. Κ. Ἡρ. Βασ.
μοιρολατρέω - ῶ. Ἄκρ. 29 Ἰουν. 94.

μοιρολατρικός, 3. Παλιγ. 15 Ἰαν. 93. — «Ἐφ.» 24 Φεβρ. 93. — Ἄστ. 2 Νο. 94. — Ἐστ. ἐφ. 1 Ὀκτ. 95.

μοιρολατρικῶς, ἐπίρ. Γ. Β. ἐν Ἄκρ. 19 Ἰουλ. 95 καὶ 31 Ἰαν. 97.

μοιρολογηταί, οἱ. Ἄστ. 1 Ἰαν. 95.
μοιρολογία, ἡ. λόγος περὶ μοιρῶν. Κ. Ἡρ. Βασ.

μοιροδίστοι, οἱ. Γαλ. fatalistes. Κ. Ἡρ. Βασ. — Ἰω. Σκαλιτ. 93.

μοιροσπλεκτος, 2. (ἐλυτρον.) Δ. Ἄλ. Χαντ.

Μοισιόδαξ, ὁ. Οὕτως ἐπωνόμασεν ἑαυτὸν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα λόγιος ἀνὴρ, ἐκ Βουλγαρίας ἴσως καταγόμενος, ὁ Ἰωσηπος, μαθητὴς γρηματίσας τοῦ Εὐγενίου τότε, ὅτε οἱ Βούλγαροι ὡς κισσὸς περὶ τὴν ἑλληνικὴν δρῶν ἀνειλίσσοντο εἰς ὕψος ἀνθρωπισμοῦ διὰ τῶν γραμμάτων καὶ οὐδ' ὠνευροῦντό ποτε ἔχθραν καθ' ἡμῶν. Συνέγραψε δὲ καὶ ἐξέδωκεν οὐκ ὀλίγα ὁ Μοισιόδαξ (ἴδε Νεοελλην. φιλολογ. Βρετου, Βον μέρος, ἐπι Α. Μηλιαράκη ἐν Ἐστία,) ἐνθουσιῶν ὑπὲρ τῆς προκοπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ὅμοια τοῖς ὑστερον ὑπὸ τοῦ Κοραῆ μετὰ μείζονος κύρους ἐξενεργεῖται ἐν ἐπογῆ χρόνου εὐθεωτέρᾳ. Ἡ παρούσα συλλογὴ πολλὰς ἔχει ὑπὸ τοῦ Μοισιόδακος πρώτον ποιηθείσας λέξεις, καὶ ἐπειδὴ παρὰ τῆς νεολαίας ἡμῶν ἀγνοεῖται ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ ἄλλοι τῶν τότε πονησάντων εὐκάρπως, ἐποιήσασθαι ταύτην ἐδῶ τὴν σημείωσαν, ἀφορμὴν λαβὼν τὸ ἐκ τῆς Μοισίας καὶ τῆς Δακίας σύνθετον ἐπώνυμον τοῦ ἀνδρός.

μοιχεπιδάτις σύνοδος, ἡ. Αἰῶν 15 Αὐγούστ. 87.

Μολακίδης, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.
Μολδαβία, ἡ. Νεκτάριος Ἱεροσολύμων 1682. — Ἰω. Μόλιδος 1683.

Μολδαβονοελληνιστί, βιβλίον τυπωθ. τῷ 1698. Ἰδε Α. Π. Βρ. Νεοελ. φιλολ. μέρ. α. ἀρ. 130.

Μολδοβλαχία, ἡ. Ἰω. Μόλιδος, 1683. — Μγ. Μακρῆς, 1690. — Μελέτ. 728.

Μολδοβλαχικός, 3. (ἡγεμονία κλπ.) Ἄδ. Κορ. 29. — Ἦλ. Σ. Σταθόπ. 57. — Ἄνωθυμ. μεταφρ. φυλλαδίου τινὸς τοῦ Edm. About, 60.

Μολδοβλαχιστί, ἐπίρ. Ἐστ. ἐφ. 3 Σεπτεμ. 98.

Μολιέριος, 2. Θ. Γ. Ὀρφ. 56.
= **Μολίνειοι** καὶ Μολινισταί, οἱ ταῖς δοξασίαις τοῦ Ἰσπανοῦ Μολίνα κατακολουθῆσαντες. Σ. Α. Κ. 51. — Ἐλ. Ἰ. Ραφαῆλ ἐν Καζαμία Κορομ. 72.

μολόκεντρος δύναμις, ἡ παρ' ἄλλων κληθεῖσα κεντρομόλος. Γαλ. force centripète. Σ. Α. Παπασασιλίου, 88.

μολοσσοκτονία, ἡ. τὸ κτείνειν τὸν Ζῶτον Μολοσσόν. Νέα ἐφ. 2 Μαρτ. 87.

Μολοχάδης, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.
μολοχοειδής, 2. Ἄκρ. 26 Νο. 89.

μολυβδαινικόν ὄξύ, τό. Κ. Βαρδ. 12.
μολυβδαίνιον, τό. (χημ.) Ἐ. Λάνδ. 40. — Ἐλ. κωδ. 61.

μολυβδανοειδῆ, τά. (φυτολογ.) Θ. Χέλδρ.

μολυβδάργυρος, ὁ.
μολυβδαργυροῦχος, 2. Ἄν. Κορδ.
μολυβδάσβεστος, ἡ. Γρ. Χαντ. 47.

μολυβδαία, οἱ. (χημ.) Γαλ. molybdates. Θ. Ἦλ. 07.

μολυβδίασις, ἡ. ὄν. νόσου. Ἐγκυκλ. λ. — Ἄκρ. 22 Ἀπρ. 96.

μολυβδιδοθήκη, ἡ. «Ἐφ.» 1 Σεπτ. 86.
μολυβδικός, 3. Θ. Ἦλ. — Δ. Νίταου. — Κ. Μητσόπ. ἐν Ἀθηναίῳ ἔτ. 76.

μολυβδοδάλανοι ἀρχαῖαι, αἱ. Π. Χιώτ. — Ἦτο χρεῖα νέας λέξεως, τῶν Λεξικῶν τῆς ἀρχ. γλ. ἔχόντων τὰς μολυβδίδας καὶ μολυβδαίνας :

μολυβδόβολα, τά. Ἰ. Σούτα.
μολυβδόβολις, ἡ. Ἄκρ. 16 Ἰουλ. 94.

μολυβδόβολον, τό. Φ. Δ. Βουτρινᾶς, 74.
μολυβδόβουλλα, τά. Π. Λάμπρ. 80.

μολυβδογραφήματα, τά. Γ. Α. Γεράκ. 50.
μολυβδογραφίς, ἡ. Α. Μάρ. 81. — Ἄν. Κορδ. — Π. Δ. Ἠλιόπ. 91.

